

Datum van inontvangstneming : 15/03/2023

Zaak C-794/22

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

23 december 2022

Verwijzende rechter:

Tribunal Supremo (Spanje)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

15 december 2022

Verzoekende partij:

FSC

Verwerende partij:

Banco Santander, S. A.

Voorwerp van het hoofdeding

Vordering tot 1) nietigverklaring van de verwerving van in achtergestelde obligaties met een looptijd van langer dan 5 jaar converteerbare achtergestelde obligaties met een looptijd tot 5 jaar van Banco Popular Español, en subsidiair, 2) schadevergoeding op grond van niet-nakoming van de informatieverplichtingen die op de bank rustten met betrekking tot de inschrijving op voornoemde obligaties

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Uitlegging van artikel 34, lid 1, onder a) en b), en artikel 53, leden 1 en 3, van richtlijn 2014/59/EU, juncto artikel 60, lid 2, eerste alinea, onder b) en c), van die richtlijn. Rechtsgrondslag: artikel 267 VWEU

Prejudiciële vraag

Moeten artikel 34, lid 1, onder a) en b), en artikel 53, leden 1 en 3, juncto artikel 60, lid 2, eerste alinea, onder b) en c), van richtlijn 2014/59/EU aldus worden uitgelegd dat de vordering die of het recht dat zou voortvloeien uit een veroordeling van de rechtsopvolger van Banco Popular tot betaling van schadevergoeding naar aanleiding van een aansprakelijkheidsvordering die is ingesteld in verband met het op de markt brengen van financiële producten (achtergestelde obligaties die verplicht converteerbaar zijn in aandelen van dezelfde bank) die niet behoren tot de aanvullend-kapitaalinstrumenten waarop de ten aanzien van Banco Popular getroffen afwikkelingsmaatregelen betrekking hadden en die uiteindelijk – voordat de afwikkelingsmaatregelen voor de bank werden vastgesteld (7 juni 2017) – zijn omgezet in aandelen, kan worden aangemerkt als een verplichting die valt onder artikel 53, lid 3, van richtlijn 2014/59 en de daarin geregelde afschrijving of annulering, daar het gaat om een „niet-vorderbare” verplichting of vordering, zodat deze als voldaan is te beschouwen en niet kan worden tegengeworpen aan Banco Santander, als rechtsopvolger van Banco Popular, wanneer de vordering waaruit de veroordeling tot schadevergoeding zou voortvloeien aanhangig is gemaakt nadat de afwikkeling van de bank reeds had plaatsgevonden?

Of moeten die bepalingen daarentegen aldus worden uitgelegd dat die vordering of dat recht is aan te merken als een „vorderbare” verplichting of vordering (artikel 53, lid 3, van de richtlijn) of een bij de afwikkeling van de bank „reeds te betalen verplichting” [artikel 60, lid 2, eerste alinea, onder b)] en als zodanig is uitgesloten van de gevolgen die verbonden zijn aan de voldoening of annulering van dergelijke verplichtingen of vorderingen, zodat die vordering of dat recht kan worden tegengeworpen aan Banco Santander, als rechtsopvolger van Banco Popular, ook wanneer de vordering waaruit de veroordeling tot schadevergoeding zou voortvloeien aanhangig is gemaakt nadat de afwikkeling van de bank reeds had plaatsgevonden?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012, van het Europees Parlement en de Raad:

- artikel 34, lid 1, onder a) en b);
- artikel 53, leden 1 en 3;
- artikel 60, lid 2, eerste alinea, onder a), b) en c).

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Richtlijn 2014/59/EU is in Spanje omgezet bij Ley 11/2015, de 18 de junio, de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión (wet 11/2015 van 18 juni 2015 inzake het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen), waarvan diverse bepalingen zijn gesteld in dezelfde of soortgelijke bewoordingen als de bepalingen van die richtlijn.

De Código Civil (Spaanse burgerlijk wetboek) regelt de gevolgen voor de schadevergoeding wegens aansprakelijkheid voor schade uit niet-nakoming van verplichtingen:

Artikel 1101: „Hij die bij de nakoming van zijn verplichtingen bedrieglijk of nalatig handelt of in verzuim is, of anderszins in strijd handelt met de inhoud van die verplichtingen, is gehouden tot vergoeding van de veroorzaakte schade.”

Korte beschrijving van de feiten en van het hoofdgeding

- 1 Banco Popular Español, S. A. heeft „Bonos Popular I/2010 Capital Convertible 8 %” (ook aangeduid als „In achtergestelde obligaties met een looptijd van langer dan 5 jaar converteerbare achtergestelde obligaties met een looptijd tot 5 jaar van Banco Popular Español, S. A. I/2010”). Op 19 november 2010 heeft FSC ingeschreven op 75 van deze converteerbare obligaties, voor een totaalbedrag van 75 000 EUR.
- 2 Die achtergestelde obligaties I/2010 zijn op 25 juni 2012 onderworpen aan een gedwongen omwisseling voor 38 659 aandelen van Banco Popular (die op dat moment een waarde van 72 371,19 EUR vertegenwoordigden). Tot het moment van de omwisseling hadden de obligaties eiser de volgende rente opgeleverd: 6 032,98 EUR in 2011 en 2 991,78 EUR in 2012.
- 3 Op 7 juni 2017 heeft de Europese Commissie besluit (EU) 2017/1246 tot goedkeuring van de afwikkelingsregeling voor Banco Popular Español S. A. (PB 2017, L 178, blz. 15) vastgesteld, heeft de Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad (GAR) besluit SRB/EES/2017/08 vastgesteld, waarbij het afwikkelingsmechanisme voor Banco Popular werd geactiveerd, en heeft de Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (Spaans fonds voor de ordelijke herstructurering van de bankensector) de nodige maatregelen voor de uitvoering van het afwikkelingsbesluit getroffen (BOE van 30 juni 2017). Kort samengevat bestond het afwikkelingsmechanisme voor Banco Popular uit de verkoop van het bedrijf door de overdracht van de aandelen aan een koper, Banco Santander, die deze verwierf voor de prijs van 1 EUR. De afwikkeling behelsde specifiek de volgende maatregelen:
 - In de eerste plaats werd het maatschappelijk kapitaal van Banco Popular verlaagd tot nul door afschrijving van de nominale waarde ervan ten

bedrage van 2 098 429 046 EUR en de daaruit volgende afschrijving en annulering van 100 % van de bestaande aandelen. Tegelijkertijd werd een kapitaalverhoging doorgevoerd met het oog op de omzetting, onmiddellijk daarna, van alle aanvullend-tier 1-instrumenten – voor een bedrag van 1 346 542 000 EUR – in nieuw uitgegeven aandelen met een nominale waarde van 1 EUR („nieuwe aandelen I”), waarna het maatschappelijk kapitaal weer werd verlaagd tot nul middels de afschrijving van al die „nieuwe aandelen I”.

– In de tweede plaats werd besloten tot een kapitaalverhoging met het oog op de omzetting van alle aanvullend-tier 2-instrumenten die zich op de datum van het afwikkelingsbesluit nog in het verkeer bevonden in nieuw uitgegeven aandelen van Banco Popular („nieuwe aandelen II”), voor een bedrag van 684 024 000 EUR, en de overdracht van alle „nieuwe aandelen II” aan Banco Santander, die deze verwierf voor de prijs van 1 EUR.

Als gevolg van die afwikkeling van Banco Popular hield FSC op de houder te zijn van de aandelen die hij had verkregen door de omwisseling van de obligaties waarop hij had ingeschreven, zonder daarvoor enige tegenprestatie te ontvangen.

- 4 Op 11 december 2017 heeft FSC een vordering ingesteld tegen Banco Popular, waarin hij verzocht om:
- a) nietigverklaring van de verwerving van de converteerbare achtergestelde obligaties op grond van dwaling bij de instemming met die verwerving;
 - b) subsidiair, schadevergoeding wegens niet-nakoming van de wettelijke informatieverplichtingen die op de bank rustten in verband met de inschrijving op voornoemde obligaties.

Eiser baseert zijn vordering op de gebrekkige informatie die hem, in zijn opvatting, door de betrokken bankentiteit is verstrekt.

- 5 De rechter in eerste aanleg heeft de vordering afgewezen, op grond dat in verband met het verzoek tot nietigverklaring verval van recht was opgetreden, aangezien er meer dan vier jaar waren verstreken vanaf de datum van de verplichte omwisseling voor aandelen (25 juni 2012), en heeft het verzoek tot schadevergoeding afgewezen op grond dat de contractbreuk die daaraan ten grondslag moet liggen betrekking had op verplichtingen die voortvloeiden uit de overeenkomst, terwijl – naar zijn oordeel – in casu de niet-nakoming van precontractuele verplichtingen aan de orde was.
- 6 Eiser heeft hoger beroep ingesteld tegen het vonnis, en de Audiencia Provincial (rechter in tweede aanleg, Spanje) heeft het beroep afgewezen. Na te hebben geoordeeld dat de termijn voor het instellen van beroep tot nietigverklaring was

verstrekken, ervan uitgaande dat de aanvangsdatum voor de berekening van de vervalltermijn de datum van de verplichte omwisseling van de obligaties voor aandelen was, kwam hij ten aanzien van de vordering tot schadevergoeding tot de slotsom dat die evenmin kon slagen, zij het om een andere reden dan die waarop het vonnis in eerste aanleg was gegrond.

- 7 FSC heeft bij de Tribunal Supremo (hoogste rechterlijke instantie, Spanje) cassatieberoep ingesteld tegen het arrest in hoger beroep, waarbij hij zijn vordering heeft beperkt tot de afwijzing van de subsidiaire vordering tot vergoeding van de schade die was veroorzaakt door de gebrekkige informatieverstrekking over de aangeboden financiële producten. Eiser komt niet op tegen de afwijzing van zijn hoofdvordering betreffende de nietigheid van de overeenkomst tot inschrijving op de converteerbare obligaties.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 8 De argumenten van partijen zijn weergegeven in de uiteenzetting van de gronden van het verzoek om een prejudiciële beslissing.
- 9 Banco Santander verzet zich tegen de indiening van het verzoek om een prejudiciële beslissing op grond dat de verwerving van de converteerbare obligaties geen schade heeft veroorzaakt aan de koper.

Korte uiteenzetting van de motivering van de prejudiciële verwijzing

- 10 Dit geding maakt deel uit van het grote aantal gedingen dat in Spanje aanhangig is met betrekking tot de verschillende kapitaalinstrumenten van Banco Popular (aandelen, preferente participaties, achtergestelde obligaties enz.). Over het algemeen hebben kopers van deze financiële producten een vordering tot nietigverklaring van de overeenkomst tot verwerving van die producten ingesteld, met het oog op terugbetaling van het voor die verwerving betaalde bedrag, of een aansprakelijkheidsvordering tot schadevergoeding voor de als gevolg van die verwerving geleden verliezen (hetzij naar aanleiding van de informatie in het prospectus, op grond van artikel 6 van richtlijn 2003/71/EG, hetzij op grond van de algemene regels inzake verbintenissen en de op effectenmarkten betrekking hebbende wettelijke voorschriften inzake informatieverplichtingen bij het op de markt brengen van complexe financiële producten). De grond voor die vorderingen is de gebrekkige informatie die Banco Popular heeft verstrekt bij het op de markt brengen van voornoemde financiële producten. Na de afwikkeling van Banco Popular zijn de vorderingen gericht tegen Banco Santander.
- 11 Nadat het cassatieberoep in deze zaak was ingesteld, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie het arrest van 5 mei 2022, Banco Santander (C-410/20), gewezen. In dat arrest is geoordeeld dat „[a]rtikel 34, lid 1, onder a) en b), en artikel 53, leden 1 en 3, juncto artikel 60, lid 2, onder b) en c), van richtlijn 2014/59/EU [...], [...] aldus [moeten] worden uitgelegd dat zij, wanneer alle

aandelen in het maatschappelijk kapitaal van een kredietinstelling of een beleggingsonderneming in afwikkeling zijn afgeschreven, eraan in de weg staan dat personen die vóór het begin van de afwikkelingsprocedure aandelen hebben verworven in het kader van een door die instelling of onderneming uitgebracht openbaar aanbod tot inschrijving, krachtens artikel 6 van richtlijn 2003/71/EG [...] tegen die instelling of onderneming of de opvolgende entiteit een aansprakelijkheidsvordering instellen op grond van de in het prospectus vervatte informatie, of een vordering tot nietigverklaring van de overeenkomst tot inschrijving op die aandelen instellen die vanwege de terugwerkende kracht ervan leidt tot terugbetaling van de tegenwaarde van die aandelen, vermeerderd met rente vanaf de datum van sluiting van die overeenkomst”.

- 12 In het arrest wordt uiteengezet hoe artikel 34, lid 1, onder a), en artikel 53, leden 1 en 3, juncto artikel 60, lid 2, eerste alinea, onder b) en c), van richtlijn 2014/59/EU moeten worden uitgelegd met betrekking tot vorderingen tot aansprakelijkheid voor de informatie in het prospectus en vorderingen tot nietigverklaring van de overeenkomst tot inschrijving op aandelen van Banco Popular die zijn verworven in het kader van een openbaar aanbod tot inschrijving en zijn afgeschreven in de afwikkelingsprocedure voor deze bank, zoals uitgeoefend door personen die houder van die aandelen van Banco Popular waren voordat de afwikkelingsprocedure werd ingeleid.
- 13 In het onderhavige geding komen de door eiser verworven in aandelen converteerbare achtergestelde obligaties van Banco Popular niet overeen met enige van de aanvullend-kapitaalinstrumenten die zijn afgeschreven of tenietgegaan als gevolg van het besluit tot afwikkeling van Banco Popular. Deze obligaties zijn op 25 juni 2012 echter omgewisseld voor of omgezet in aandelen van Banco Popular, in overeenstemming met de voorwaarden van de emissie waartoe zij behoorden. Eiser was houder van voornoemde aandelen vanaf de datum van omwisseling tot 7 juni 2017, toen die aandelen, samen met de overige aandelen waarmee zij het maatschappelijk kapitaal vormden, werden afgeschreven bij het besluit tot afwikkeling van Banco Popular. De verkrijgingstitel voor de aandelen lijkt in dit verband niet relevant.
- 14 De twijfel die is gerezen spitst zich toe op de werkingssfeer van het effect van bevrijding van elke verplichting of aansprakelijkheid voor Banco Santander, als de universele rechtsopvolger van Banco Popular, met name met betrekking tot de vordering die of het recht dat zou voortvloeien uit een rechterlijk vonnis houdende veroordeling tot vergoeding van de schade die, in voorkomend geval, is ontstaan uit een mogelijke niet-nakoming van de wettelijke informatieverplichtingen bij het op de markt brengen van die in aandelen converteerbare achtergestelde obligaties, voordat voormelde afwikkelingsmaatregelen werden vastgesteld.
- 15 In het bijzonder rijst de vraag of die vordering of dat recht een verplichting zou zijn die onder artikel 53, lid 3, van de richtlijn valt, aangezien de zaak aanhangig is gemaakt nadat de afwikkelingsprocedure van de bank was afgesloten, gelet op de uitzondering waarin deze bepaling voorziet met betrekking tot „niet-vorderbare

verplichtingen”. De vraag rijst omdat, zoals is onderstreept in het arrest van 5 mei 2022, Banco Santander (C-410/20), artikel 53, lid 3, van richtlijn 2014/59/EG bepaalt dat „indien een afwikkelingsautoriteit de hoofdsom of het uitstaande verschuldigde bedrag van een verplichting tot nul verlaagt, de verplichtingen of vorderingen die daaruit voortvloeien en die niet vorderbaar waren op het moment van de afwikkeling, dan als voldaan worden beschouwd voor alle doeleinden en niet kunnen worden ingebracht met betrekking tot de kredietinstelling of beleggingsonderneming in afwikkeling of een eventuele opvolgende entiteit bij een latere liquidatie”. In hetzelfde arrest wordt erop gewezen dat artikel 60, lid 2, van deze richtlijn, gelezen in samenhang met de bepalingen inzake de afschrijving of omzetting van kapitaalinstrumenten, bepaalt dat „[b]ij afschrijving van de hoofdsom van een relevant kapitaalinstrument: [...] b) [...] voor de houder van het relevante kapitaalinstrument geen verplichting uit hoofde van of in verband met de som die met betrekking tot dit instrument is afgeschreven [resteert], met uitzondering van alle reeds te betalen verplichtingen en elke schadevergoedingsverplichting die is ontstaan uit een beroep ingesteld ter betwisting van de rechtmatigheid van de uitoefening van de afschrijvingsbevoegdheid [...]”.

- 16 In de onderhavige zaak vervielen de converteerbare obligaties op dag van de omzetting ervan in aandelen, en dus vóór de aanvang van de afwikkelingsprocedure voor de bank. Met betrekking tot de aansprakelijkheid voor de eventuele schade die voortvloeit uit de niet-nakoming of gebrekkige nakoming van verplichtingen, heeft de rechterlijke uitspraak waarin die aansprakelijkheid wordt vastgesteld geen constitutieve werking, maar strekt deze slechts tot de vaststelling van het bestaan en de bepaling van de omvang van die aansprakelijkheid, aangezien de verplichting tot schadevergoeding buitengerechtelijk ontstaat door het veroorzaken van de schade.
- 17 In dit verband betoogt eiser dat: i) voornoemd arrest niet toepasselijk is omdat de converteerbare obligaties niet behoorden tot de aanvullend-kapitaalinstrumenten die door het afwikkelingsbesluit werden afgeschreven of tenietgedaan, zodat artikel 53, lid 3, van richtlijn 2014/59 niet van toepassing is, daar de ingestelde vorderingen niet de nietigheid van of schadevergoeding in verband met het rechtstreeks op de markt brengen van aandelen van Banco Popular betreffen, maar het op de markt brengen van obligaties die niet onder de afwikkeling vielen, ii) de substantiële schade (waardeverlies van de belegging) zich heeft voorgedaan vóór de afwikkeling van Banco Popular (bij de afwikkeling hadden de aandelen van Banco Popular reeds het grootste deel van hun waarde verloren), en iii) de prejudiciële vraag noodzakelijk is om op te helderen of voornoemde bepaling van de richtlijn alleen van toepassing is op producten waarop de afwikkeling van de entiteit betrekking had; anders zou Banco de Santander automatisch zijn vrijgesteld van elke aansprakelijkheid die voortvloeit uit het op nalatige wijze uitgeven en op de markt brengen van schuldinstrumenten, enkel en alleen omdat die instrumenten zijn omgezet in aandelen.

- 18 Banco Santander van haar kant betoogt, behalve dat er geen vergoedbare schade was, dat:
- voornoemd arrest van het Hof van Justitie duidelijk heeft gemaakt dat de belegger die een rechtsmiddel tot terugbetaling of schadevergoeding uitoefent met als doel om de waarde van de door het afwikkelingsinstrument afgeschreven aandelen (of die van enig ander instrument dat door de afwikkeling is tenietgedaan) geheel of gedeeltelijk terug te krijgen, de legitimatie daarvoor ontbeert, en dat ook Banco de Santander niet is gelegitimeerd om de corresponderende wettelijke aansprakelijkheden of rechtsgevolgen te dragen;
 - als eiser een rechtsmiddel tot terugbetaling of schadevergoeding uitoefent op grond van de specifieke omstandigheden van zijn oorspronkelijke beleggingen in producten die niet zijn afgeschreven of tenietgedaan in het kader van de afwikkeling van Banco Popular, maar die zijn omgezet in producten die wel onder de afwikkeling vielen, er moet worden gekeken naar de omstandigheden, feitelijk en rechtens, van dat rechtsmiddel.
- 19 Het arrest van 5 mei 2022, Banco Santander (C-410/20), heeft weliswaar betrekking op „personen die vóór het begin van de afwikkelingsprocedure aandelen hebben verworven in het kader van een door die instelling of onderneming uitgebracht openbaar aanbod tot inschrijving”, maar bevat ook enkele overwegingen die van belang zijn voor de onderhavige zaak.
- 20 Zo wordt erop gewezen dat volgens artikel 34, lid 1, onder a) en b), van richtlijn 2014/59 „de aandeelhouders en vervolgens de schuldeisers van een kredietinstelling of een beleggingsonderneming in afwikkeling de eerste verliezen als gevolg van de toepassing van die procedure moeten dragen”, en dat artikel 53, lid 3, van dat artikel bepaalt dat „indien een afwikkelingsautoriteit de hoofdsom of het uitstaande verschuldigde bedrag van een verplichting tot nul verlaagt, de verplichtingen of vorderingen die daaruit voortvloeien en die niet vorderbaar waren op het moment van de afwikkeling, dan als voldaan worden beschouwd voor alle doeleinden en niet kunnen worden ingebracht met betrekking tot de kredietinstelling of beleggingsonderneming in afwikkeling of een eventuele opvolgende entiteit bij een latere liquidatie”.
- 21 Daar wordt aan toegevoegd dat „[a]rtikel 60 van richtlijn 2014/59, dat betrekking heeft op de afschrijving of omzetting van kapitaalinstrumenten, [...] in lid 2, eerste alinea, onder b), [bepaalt] dat er jegens de houder van de op grond van het afwikkelingsbesluit afgeschreven kapitaalinstrumenten geen verplichting meer bestaat, met uitzondering van de reeds te betalen verplichtingen en elke schadevergoedingsverplichting die uit een beroep ingesteld ter betwisting van de rechtmatigheid van de uitoefening van de afschrijvingsbevoegdheid kan voortvloeien”.

- 22 In het Spaanse recht staat het begrip „betaalbaar worden” voor het moment waarop het recht ontstaat om nakoming van een verplichting te vorderen, en betekent „verval” dat de termijn voor de nakoming van een verplichting is verstreken, vanaf welke datum die verplichting opeisbaar wordt.
- 23 Voorts ziet de vordering tot schadevergoeding in casu niet op enige verplichting of aansprakelijkheid die voortvloeit uit „de uitoefening van de afschrijvingsbevoegdheid”, maar op het op de markt brengen van de financiële producten waaruit de belegging oorspronkelijk bestond. Dat wil zeggen dat de vordering is gegrond op het verlies van de waarde van de belegging als gevolg van de afschrijving van de aandelen, maar haar oorsprong vindt in de verplichtingen die voortvloeien uit de initiële activiteit van inschrijving op de obligaties die later zijn omgezet in aandelen.
- 24 In dit verband is het feit dat de mogelijke schadevordering buitengerechtelijk is ontstaan (en daarom moet worden beschouwd als vorderbaar) en opeisbaar is (vanwege het ontbreken van onderwerping aan een termijn), niet onverenigbaar met de kwalificatie als „voorwaardelijke vordering” tot de definitieve vaststelling (of uitsluiting) ervan door de rechter, en lijkt het als zodanig redelijk dat vorderingen die zich in die situatie bevinden (als feitelijk of potentieel voorwerp van een geding) in aanmerking kunnen worden genomen bij een prudente waardering van de verplichtingen van de entiteit waarvan schadevergoeding of terugbetaling wordt gevorderd in verband met het op de markt brengen van dergelijke financiële producten.
- 25 Indien die verplichtingen die voortvloeien uit een eventuele aansprakelijkheid voor het op de markt brengen van achtergestelde obligaties die verplicht converteerbaar zijn in aandelen in geen geval worden geacht deel uit te maken van die „reeds te betalen verplichtingen” waarop de uitsluiting van de bevrijdende effecten van afschrijvingen als bedoeld in artikel 60, lid 2, eerste alinea, onder b), van richtlijn 2014/59 betrekking heeft, of van de verplichtingen of vorderingen die al opeisbaar waren op het tijdstip van het besluit tot afwikkeling van Banco Popular, zoals bedoeld in artikel 53, lid 3, van de richtlijn, zou eiser geen legitimatie hebben om een vordering tegen Banco Santander uit te oefenen.